

ת"פ 37843/11/23 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 37843-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

בעניין: מדינת ישראל
נגד
פלוני (עציר)
המאשימה
הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הפרת צו שנועד להגן על אדם (3 עבירות), לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום ורעייתו (להלן - המתלוננת) נשואים מזה 34 שנים ולהם ארבעה ילדים. ביום 16.10.23 שוחרר הנאשם על ידי בית המשפט בתנאים שכללו בין היתר הרחקה מהמתלוננת עד יום 26.10.23. כן ניתן ביום 24.10.23 צו הגנה על ידי בית המשפט לענייני משפחה שאסר על הנאשם, בין היתר, להיכנס לבית המשותף או להימצא 250 מטר ממנו וכן להתקרב אל המתלוננת או ליצור איתה קשר ולהטרידה. הצו הוארך עד ליום 24.1.24 (להלן - צו ההגנה). הנאשם הפר צווים אלו כמפורט להלן:

(-) ביום 24.10.23 נכנס הנאשם לבית המשותף לאחר שהמתלוננת יצאה וסירב לאפשר לה להיכנס עם שובה.

(-) ביום 31.10.23 סמוך לשעה 02.57 שהה הנאשם בחצר הבית.

(-) ביום 6.11.23 סמוך לשעה 17.29 שהה הנאשם בחצר הבית.

(-) ביום 8.11.23 סמוך לשעה 20.00 הגיע הנאשם אל הבית ודפק בדלת ואיים על המתלוננת באומרו "אני אשב עלייך בית סוהר".

3. עקב האירוע האחרון הגיעו שוטרים למקום, אך הנאשם סירב לבקשתם להזדהות ובהמשך הציג עצמו בשם

"אבי-ישראל" ונמלט לתוך בית כנסת סמוך. משאותר, שב וטען ששמו "אבי-ישראל" וכאשר ביקשו לעצרו, סירב וגידף אותם כמפורט בכתב האישום.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעונים בכתב והשלים טיעון בעל פה. המאשימה עמדה על נסיבות האישום והערכים המוגנים שנפגעו ועתרה למתחם ענישה הנע בין 8 - 20 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. בגדרי המתחם נטען כי הנאשם נעדר עבר פלילי אך לא התבקש תסקיר וכי מדובר בצבר עבירות חמורות. משכך עתרה המאשימה לעונש שלא יפחת מעשרה חודשי מאסר וכן ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות המקרה וטען שאין מדובר בעבירות במדרג חומרה גבוה. לאור כך טען הסנגור למתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. ביחס לעונש הקונקרטי נטען כי מדובר בנאשם כבן 65 שעברו נקי וכי לאירוע קדם סכסוך בין הצדדים שהביא למצב בו לא היה לנאשם היכן להתגורר. כן הדגיש הסנגור את ההודאה בהזדמנות הראשונה וכי הנאשם הבין את טעותו. לאור כך ביקש הסנגור להימנע מהטלת עונש מאסר ולכלל היותר להטיל עונש מאסר כמניין ימי מעצרו.

6. הנאשם הביע התנצלות על מעשיו וציין שלא ישוב עליהם.

דיון והכרעה

7. שני הצדדים טענו למתחם ענישה אחד ואני מקבל טיעון זה בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מדובר במספר עבירות שבוצעו בפרק זמן קצר, יש ביניהן דמיון ברור והן מהוות יחדיו את המעשה העברייני השלם. עם זאת, לצורך קביעת גבולות המתחם אביא כמובן בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי עבירות.

8. מעשיו של הנאשם פגעו בשלטון החוק ובחובת הציות לצווים שיפוטיים. כן נפגעה שלוות רוחה של המתלוננת ויכולתם של השוטרים לפעול ולמלא את תפקידם ללא מורא ובעקיפין. לא אחת נקבע כי "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל" (ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010)), ולכן מעשים אלו פוגעים גם בשלטון החוק ובסדר הציבורי. ביחס לפגיעה במעמד הליך השחרור בערובה אציין שבבסיס שחרור עצור בערובה ניצב האמון שנותן בו בית המשפט כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה ויכולתו להשיג את תכלית המעצר, יפגעו נאשמים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה.

9. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין שהנאשם הפר את הצווים ארבע פעמים ומדובר אפוא בזלזול מופגן בצווים שיפוטיים ובשלטון החוק. באחת הפעמים הנאשם אף איים על המתלוננת, איום בוטה, כך שההפרה נוגעת באופן ישיר לסיכון אותו ביקש צו ההגנה למנוע. במקרה אחר השתלט על הבית המשותף תוך הפרת הצו ומנע מהמתלוננת כניסה אליו. לכך יש להוסיף שהנאשם אף נהג כלפי השוטרים בצורה מזלזלת, עלב בהם, נמלט מהם וכן מסר להם פרטים שגויים על אודותיו.

10. לצורך בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 637/21 **מרדכי הרמן נ' מדינת ישראל** (25.2.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות איומים כלפי גרושתו למאסר מותנה, התחייבות וקנס. הנאשם במקרה זה היה מבוגר ללא עבר פלילי ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו; רע"פ 8253/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.11.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי גרושתו ועורך דינה, תוך שהוא מנבל את פיו בגסויות ואיומים כלפי השופט שדן בעניינו בבית המשפט לענייני משפחה. הנאשם כבן 60, עברו היה ישן ומצבו הבריאותי היה רעוע והוא נידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 68260-05-18 **מדינת ישראל נ' גולן שיטרית** (20.9.2018), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות איומים על בת זוג והדחה בחקירה לשישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; רע"פ 3210/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.5.2019), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בשלוש עבירות איומים כלפי אמו, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 47730-07-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. הנאשם סרב לשתף פעולה עם הממונה על עבודות השירות ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערכאת הערעור ציינה כי העונש אינו חורג ממדיניות הענישה ואין הצדקה להתערב במתחם שנקבע (מאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בפועל); עפ"ג 64962-07-21 **לוי נ' מדינת ישראל** (17.1.2022), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשני כתבי אישום בעבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית גרושתו בשתי הזדמנויות בניגוד לצו הרחקה ובמקרה נוסף איים שירצח אותה; ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (3.9.2015), שם קבע בית המשפט העליון כי מתחם הענישה בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית "נע בין חודשים ספורים עד שנה". עם זאת, אדגיש שנסיונות מקרה זה שונות מענייננו, שכן במקרה זה מדובר היה במי שהפר את תנאי השחרור בהם היה נתון, הסיר את האיזוק האלקטרוני שהיה מותקן עליו (כתנאי שחרור וטרם תיקון מס' 11 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996) ולא התייב למשפטו תקופה ארוכה, כך שאת המתחם בענייננו ניתן לקבוע בשינויים המתחייבים; ת"פ 24867-07-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.9.2020), בו הורשע הנאשם בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונידון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. במקרה זה הגיע הנאשם לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה; ת"פ 37442-04-14 **מדינת ישראל נ' ברגי** (4.8.2014), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת הפרת צו ונידון לחודש מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. במקרה זה הנאשם נכנס לבית אמו ושהה בו עד הגעת שוטרים למקום, וזאת בניגוד לצו שאסר עליו לעשות כן.

11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייננו, המהוות אירוע אחד, נע בין עונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו, את עברו הנקי ואת הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר ביטאה קבלת אחריות והפנמת הפסול. הבאתי עוד בחשבון כי הוא שוהה במעצר, שתנאיו אינם קלים, וכי עונש מאסר לראשונה בחייו יהיה בוודאי קשה עבורו על רקע נתוניו האישיים. מנגד, הבאתי בחשבון שהנאשם לא עבר טיפול כלשהו ומכאן שמסוכנותו, הן הכללית והן כלפי המתלוננת, לא פחתה.

13. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 8.11.23.

ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ להימנע בתוך שנתיים מביצוע אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע. הנאשם הצהיר שהוא מבין את תוכן ההתחייבות ומסכים לה כך שאין צורך בחתימה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז טבת תשפ"ד, 28 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.